

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acésta ése tóta Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se priimescă
in tóte dilele..

Pretul pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu tri-
luniu 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre unu triluniu 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu exemplariu costa 15 cr.

Tóte sfodieniele și banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescă cu 7 cr. de
linia, și 30 cr. tacse timbrale.

Limb'a nóstra.

Dascalulu sermanu 'n scóla;
Totu eu limb'a se omóra;
Popii la inmormentare
Sí la sant'a celebrare,
Totu de limb'a romanésca
Trebe să se foloséseca;
Protopopii-asiderea,
Sí notarii ér'asie;
Advocatii dragalasi,
După limb'a nóstra-su grasi;
Negustorii cei mai multi;
Pr'in ea au ajunsu avuti;
Scumpii nostri diregetori
(Domni, d'in anóstre sudori)
Fore limb'a romanésca
Mai că-ar stá, ca să postésca.

* * *

Sí eu tóte-aceste, fine,
Adi in multe casí romane,
N'audi decàtu limbi straine;
Unguresce ori nemtiesce,
Unde-sí unde frantiudiesce;
Porturi, datini romanesci,
Poti să cauti, dér' nu gasesci.
Limb'a dulce stramosésca,
Limb'a scumpa, romanésca,
O sustienu sí adi tieranii,
Pecurarii sí eiobanii.
Că-ci ei alta nu vorbescu,
Sí numai pe-a loru iubescu.
Deci dér' limb'a romanésca,
Pr'in ei trebe să traiésca!

Piperusu Draculetiu,

Gur'a Satului in diet'a Ungariei.

— Siedinti'a candu s'a finită desbaterea a supra novelei elec. —

Somnorosu și bosumflatu, că n'am potutu dormi
tóta nóptea de . . . și astu-feliu nu am potutu visă
neci despre stralucitulu nostru venitoriu ce ne as-
tépta. dér' mai alesu surprinsu de cele
ce se petrecu la Carloveti alergai spre dieta, cu
scopu, că dóra celu pucinu a-colo voiu potè astă
nitica mangajere.

Candu intrai inse, nu vrui să credu ochiloru
sí urechiloru.

Am inlemnitu.

Tóta diet'a éra eu capu 'n josu.

Deputatii toti erau incaierati.

Presedintele cu clopatietulu de gutu éra totu
desmatiatu și fugiá gonitu de vr'o căti-va deputati;
notarii asemene se luptau crancenu aperenduse cu
penele, cerusele și calamariile cu tinta și pravu.

Pe galeria mai tóte damele au lesinatu
servitorii nu mai joiau a le stropí cu apa, pana in
urma sosira pompierii (foco-stangetorii).

Cu unu cuventu éra o revolutiune intréga.

Eu nu-mi poteamu inchipui, că ce voru să in
semne tóte aceste, dér' ca să nu me tradediu, că
nu pricepu manierele moderne, me apucai și eu la
imblatită și imbutusită in drépt'a și 'n steng'a.

Dupa o lupta gróznică, — dér' mai alesu dupa
ce pompierii ni recorira bine, ne asiediaramu fia-care
la locurile nóstre.

Presed. Pert'a Belu: Domnilora! Domnilora!
Pentru să in numele unicei nóstre constitutiuni, ve
rogu linisciți-ve.

Drépt'a intréga: Nu, nu se pote! Să votamu
Nu mai voimu a scí de nemeni! Prümumu, priymumu
lalala, lalala, huhuhu, huhuhu.

Stang'a tóta: El áll! Ceremu cuventu, se mai desbatemu! Voci: Eu n'am vorbitu! Neci eu! Vorbirea mea sà remana in busunari?

Ministrui (tragendu-se de cap) Hah! Sà votàmu. Ne topimu! Nu vomu potè face voiajui! (indemnandu pre cei din drept'a dicenda) votati! nu ve dati!

Deputati naționalii: Domniloru! D'a-poi cà asta nu-s dreptate! Noi inca avemu cuventu!

La aceste lupt'a de mai nainte se reincepe, sgomotu infernalu. Pompierii éra incepù manevr'a

C. Tis'a (prinsu de unu cuiu) Ungurésca! ungurésca! sì numai sì numai ungurésca casa! Nu me lasati! Indurati-ve! Eu inca asi merge a-casa! Sà votàmu! ca pre romani sì-asì iamu asfidiat u dejă! Sà votàmu!

Președintele (scapandu cum-va pana la locul presidialu, clopotiendu sì fa cendu cu man'a) Domniloru! Domniloru! Tulai! Primiti!

Recoritóriile pompierilor au sì avutu resultatulu doritu, cà-ci sgomotulu incetă.

Președ. Onorata casa! Considerandu; cà §§-i esentiali, pr'in cari naționalitatile voru si amutite, sà primitu; considerandu, cà caldur'a e mare, cà sì eu asi voi sà mai scapu la aeru curat u si liberu; considerandu, cà tóte dejă sunt in ordine, propunu ca §§-i urmatori sà i priimim sì astu-feliu sà scapàmu odata de acusatiunile rebeliloru (helyes, ejjen, voci: primim!)

Astu-feliu déra sì desbaterea speciala inca s'a finit u si grandiós'a novela s'a primitu precum a voitul Pist'a.

Dupa inchiderea siedintiei deputati se indepartara chiuindu sì totu saltandu, ér' in capital'a Ungariei se trasare tóte clopotele de bucuria, cù tiér'a ungurésca este mantuita de tóte necasurile.

Sér'a iluminatiuni si pretutindeni ovatiuni colosalie.

Cele ce au urmatu sì döra voru urmá, au fost sunt si voru si fore neci unu interesu, deci pan' la revedere — cine-scie pana candu.

Gur'a Satului.

CE DICU MAI MULTI DESPRE FEMEI.

Adrien Dupuy. Inainte de o jorá unei femei c'o iubesci numai pe ea, trebuie sà le fi vediuu pe tóte, sén sà nu fi vediuu decat u numai pe ea.

Unu anonim. Sierpele, dupa ce incéla pe femeia, ii imprumută limb'a.

P. J. Stahl. Serman'a Domnisiór'a X... plange, dicea cine-va unui'a d'in amicili sei; du-te d'o consola...

Amice, respunse filosoficesce amiculu domnisiórei X.. am cetitu intr'o carte araba, cù femeiele au invetiatu de la crocodilu cum sà verse lacremi, dér' n'am cetitu déca cine-va s'a gandit u vr'o-data, sà mérge a sterge ochii unui crocodilu.

Senec'a. O femeia usiora este ca o pasere, pe care o tii de starculu aripei. Ea scapa sì-ti lasa o pénu 'n mana, sén nemicu.

Unu anonim. Ce este mai usforu decat u pén'a? Prafulu.

Dér' mai usforu decat u prafulu? Ventulu.

Dér' mai usforu decat u ventulu? Femeia.

Dér' mai usforu decat u femeia? Nemicu.

Mouchot. Femeile, care se revolta in contra despoticului, sunt in genere aceleia, care au abusat de libertate.

Blondel. Candu o femeia cere de la barbatulu seu pucina libertate, ea intielege libertatea ca sà-lu incele.

Alphonse Karr. Lucsulu femeielor este intr'o proporțiune atatu de mare, in catu trebuie sà fi pré bogatu si sà iubesci pré multu, ca sà te poti insurá, ca sà poti ave numai o femeia.

La Rochefoucauld. Celu ce trede, cù are o amanta, numai pentru că elu este iubit, se incéa.

Levis. Este fortelesne ca sà gasesc cineva o amanta si pré usforu d'a tiene multu tempu unu amicu. Cee-a ce este forte greu, este d'a gasi unu amicu si d'a ave multu tempu o amanta.

Balzac. Bubatulu este batalia de la Waterloo a femeilor a döu'a di, ele cunosc pe cei cari 'n adeveru le-au iubit.

Pitagor'a. Pitagor'a fu intrebatu, pentru ce a datu pe fiic'a sa de sosea la celu mai mare inamicu lui seu? Elu respuse: n'amu gasit u alta resbanare mai mare decat sà i dau o femeia, cù-ci nemicu nu este mai reu in lume.

Chamfort. De ce casci? dise intr'o di femeia' barbatului seu:

Scump'a mea, i respunse acesta, barbatulu si femeia este unu corpu, astu-feliu déra eu cascu de urtu, fiindu-cà sum singuru.

(A). Unu barbatu porunc servitorilor sei, ca sà îngrope pe femeia' sa care murise; servitorii ii spunu, cù este inca calda. Ingropati-o, le dise elu, este destulu de mòrtă.

Montesquieu. In Francia, barbatii nu vorbesc neci-o data de femeile loru; acésta o facu de frica, ca sà nu vorbesca 'naintea altor'a, cari le cunosc mai bine decat ei.

Balzac. Femeiele au döue memorii: memori'a angeriloru si memori'a draciloru.

P. J. Stahl. Femeiele se despreteiesc un'a pe alt'a, pentru că se cunosc.

Rochebrune. Femeiele se 'mbraca mai multu, ca sà fia impodobite decat imbracate, si candu stau inaintea oglindei, se gandescu mai multu la barbati, decat la ele.

J. J. Rousseau. Totu de un'a femeiele cele urite inventeaza modele, la care cele frumose au nebuni'a d'a se supune.

Leyas. Omenii facu legile, femeiele facu moraurile.

Rochebrune. Lumea este unu paradisu pentru femeia' frumosa pana la 25 ani; d'a-ei intra in purgatoriu pana la 40, si in urma in infernu pentru restulu vietii.

Alphonse Karr. Amorul se nasce d'in nemicu si móre pentru tóte.

Variante. Amorul se nasce d'in tóte si móre de nimicu.

Janbert. O femeia frumosa, ca sà traiasca fericita si sà-si sémeni totu de un'a, trebuie, sà móra tenera, s'o femeia onesta sà móra betrana.

P. J. Stahl. Mórtea are o buna calitate, dicea d-na A... ea face veduve.

A. Ricard. Amu cetitu la Rom'a incriptiunea urmatòria pe mormentulu a doui soci: opresce-te, trecatoru, si vedi o minune! Uuu omu cu femeia' sa care nu se certa.

Charles de Bernard. In amoru femeia' virtósa d'ce nu; cea pasionata dice da; cea capriciosa da si nu; cea cocheta neci da neci nu.

Proverbe. Cine voiesce sà gasesc o femeia buna, sa caute mai multu cu urechile decat cu ochii.

Origine. Femeia este inceputulu peccatului, arm'a draconului, esilulu paradisului si coruptiunea primei credintie pe care ceriulu a dat'o ómeniloru.

Alphonse Karr. Frumuset'a femeiei tiene de la cinici-spre-dicee pana la döue-deci de ani; adeca, influenti'a lora incetéza in momèntulu candu le vine ratiunea.

Bivarol. In orasiele cele mari inocint'a este celu d'in urma prandiu alu vitului.

I. Jaubert. Femeiele credu cù este innocentu totu ce facu ele.

Balzac. Instinctulu femeielor este sà fia despote candu sunt lasate in voi'a loru.

La Bruyère. In unele femei june, amorul nu este necidecum atatu de violentu in catu interesulu si ambitiunea sa nu mai adauge ce-va.

Ancelot. Barbatii iubesc pe femeiele frumose pr'in inclinatiune, pre cele urite pentru interesu, pre cele virtuoase pentru ratiune.

Dancovit. Femeiele frumose sunt nisce macisie care ne atragu la florile loru; si cu catu culegemu mai multu, ne intiepamu.

V. Hugo. O! cătu este de mare providențială! ea da la viață-care jucărișă: copilului îi da papusia, pe copilul îi da omului, pe omu îlă da femeiei, și pe femeia o da dracului.

Ión P. Bancov. Femeia, condusa bine, rasare flori în urmă sa. Lasata în voia ei, îi este dracu înainte și se sfătuiește cu elu.

P. J. Stahl. Femeile potu se aibă gustu, tactica, fineție, ratiune, spiritu, anima, dăr' le lipsesc judecată. Înoccențu său culpabilă, eu, astă tremură înaintea unui tribună de femei; dăr' astă luă bucurosu o femeia de avocat, mai cu săma candu judecătorii ar' fi omeni slabii.

Ión P. Bancov. Dică după scriptura barbatii sunt capulu femeilor, ele au totu de dină dreptă, candu facu unu pasu gresită, să dica: vai de noi, dică năvemu capu!

(Adeverulu.)

Caldură d'in Augustu 1864.

In astu tempu de libertate și egalitate;
De unire, de dreptate,
Insuși Domnedieu d'in ceriu
Nu mai e boieriu;
Ci cu toti santi egali,
Ultră-liberăru!
De multu ce-e popolaru,
S'a facutu brutaru;
Facendu-si ceptoriu,
A bagatu in elu o pita
De pane dospita!
Unii dieu, că e preseura.
Altii, rei de gura
Dicu, că e, și intarescu,
Brutu, d'alu muscaleșeu.
Cei mai multi, să-i bata santulu
Dicu, că e pamentulu,
Ce mi-lu cōce la vulvōre,
D'alu mai iute sōre,
Mai curundu să pótă a-poi
Ca să pe la noi,
Să strige celoru ce trecu
„Aidi sigeac ekmek.”

A. Deparatianu.

Unu idolu modernu.

D-na Zoe de *** postediendu o avere destulu de mare, n'avea decătu o fizică, Mari'a de ***, în versta de optu-spre-dieci ani, blanda ca o pisică, frumosca ca unu bujor, mandra și cochetă ca unu paunu, și cari calități d'in nenorocire le cunoștea foarte bine. Astu-fel, cu toate silintele mamei sale, femeia sentitoria și pré invetăta, se ocupă mai multu a-si ingrijii persoană, decătu a-si ornă, intelectuală.

Se spunem dreptă: eră cocheta în tota poterea cuvenitului, i placea lăsulu cu esageratiune.

Cu toate aceste, într-o zi ca neci odata, eră ocupată a cetei opera serioasă, unu volumu de istoria antică — și chiar pre candu îi vorbiă mama-să și urmă lectură, ceea ce parea că o interesăza foarte multu.

Dodata Mari'a se intrerumpe și strigă ridiendu eu hohote:

— Ah! Ah! ce istorii!

— Dăr' ce este?

— Sun la unu capitolu, care tratăza despre religiunile la pagani, și vedu că mergeau cu idolatria pana a adoră nu numai animalele, dăr' și legumele.

— Da, făta mea, spiritul umanu a cădiutu alta data în nisice necredințe gresieli.

— Si eu totă aceste, acele popore, se dice, că erau civilisație să cultiva artile și științele... Ce comice trebuia să fie a vedea — spre exemplu — pre judele egyptence, ingenuitatea înaintea unei pisici mancându unu sfiorce, înaintea unei legături de legume destinate la bucătaria, său rugându-se înaintea bouului Apis, rumegandu în costarulu seu transformatu în templu. — A! ce de progrese indeplinite de optu-spre-dieci secoli. Cătu ni se pare de rîsu idolii la stralucirea luminelor, ce ne-a adus christianismul! Nu mai este posibile idolatriile astă-di!

— Te inseli, Maritio, există încă mulți idoli în epoca noastră.

— Da, pôte la peile-rosii d'in Otawas, Sudan săn Nuoa-Caledoniă.

— Ba nu, în medilocul societății noastre, în acestu orasă chiaru.

— Vrei, să glumesci, mama.

— De locu, dieu numai că este unul, caruia, tu esci o ardiatoră idolatrice.

— Eu, Ah! vîte a-cum!

— Da, da; dăr' nu esci numai tu singura. Elu priimesce omagile mai tuturor femeilor, și eserită a supra loru o tiranie, care intrece cu multu pre cea eseritata de idolii ce te face să rîdi. Nu este versta, care să nu se supuna lui, și chiaru se-slu tare, sesulu barbatescu sufere insu-si legea lui.

— Ia să vedem, mama, nu mă pricepu de locu; spune-mi iute de cine e vorba.

— Indata, făta mea, indata; pucina răbdare... Câte sacrificie nebune, facute acestui idolu d'in partea femeilor! Mi-e rușine a-o spune! Tempu, grătie, frumusetie, repaosu, avere, chiaru sanitatea, totă i se ofere ca sacrificiu, i-se ofere de buna-voia, cu bucuria, cu deliru! Ghicesci a-cum?

— De locu: ce curioșă me faci?

— Esci pré sigura că nu intielegi? roșiațiă ta ar parea că dovedesce contrariul. Ei bine; voi să ti vorbesc despre Moda...

— Despre Moda! ce actu teribil de acuzație, ce recuizitoru ingrozitoriu!

— Da, făta mea, neci-o-data divinitate bizara, în tempurile departate, de care tu rîdi, n'a tîrtru pre sectatorii sei, la atâtne nebunii ca acele nebunii, rușinoase, funeste; că-ci a-ci nu este numai ratiunea femeiei, care se perde, dăr' mai adesea și virtutea sa....

D-ra fu unu momentu incurcata, dăr' ea începă preste pucinu:

— Ai dreptate, mama, cu toate aceste este unu torentu, caruia nu-i potem resistă, fore a ne face ridicele...

— Este adeverat ceea ce dici, dăr' rationandu astu-felu éta că suferim de sigură totă obiceiurile ridicele...

Se dice, că nebunii facu modele și ca inteleptii le urmează. Cu toate acestea permite-mi a-mi aduce a minte de cuvintele unui autoru, care vorbesce minunat a supra acestui subiectu dăr' care ride de cugetarea sa, că-ci éta legea tuturor femeilor: *Moda este unu tîranu de care nemicu nu ne scapa; straniului seu gustu trebuie să ne supunem; dăr' sub legile sale nebune fiindu sfartati a trăi, inteleptulu nu este neci o data celu d'antaiu a le urmă, neci celu d'in urma a le padă.*

Un'a Alt'a.

(*Cum a mancatu bolnavulu?*) Domnul R..., era demai multe dile in patu. Mediculu, care-lu cură venindu la elu intalnesc pre d-n'a R... in intrare.

- Ei bine, dómna, cum merge bolnavulu?
- Merge spre bine.
- Manetu-a ce-va astadi?
- Da, a mancatu unu petioru de puiu friptu.
- Mancatul-a cu apetitu?
- Ba nu, l'a mancatu cu salata de vîrdia rosia.

(*Secretele unei dame.*) — Eram invitatu la més'a domnului S... să serbâmu d'ia onomastica a eucónei sale d-n'a M... .

Dupa mai multe toaste redicate, dómna de casa luă unu paharu cu vinu, sorbi d'in elu și-lu puse érasî pre mésa. Vecinulu seu luandu a-poi paharulu ilu desiertă.

— A! mòn cher, vrei să-mi affii secretele, de aceea bei dupa mine.

— Da, Dómna, sî chiaru am aflatu unulu.

Intr'adeveru elu aflase, că dómna M... avea dinti falsi in gura, că-ci gasise unulu in fundulu paharului.

Mintiuni próspective.

Esc. Sa Dlu Prokopie Ivácskovics arch. eppulu si metropolitulu romanilor gr. or., d'in Ungari'a si Trañi'a, d'in motivulu, că Esc. Sa numai pr'in romani si ca romanu a ajunsu a-colo unde a ajunsu, nu va priimi scaunulu patriarchal offerit de serbi, ci va starui (ca de *recompensa* a) pune fundamentu la unu institutu romanescu.

Guvernulu ungurescu staruiesce d'in respoteri, ca pretensiunile romanilor pretutendene să se respecteze.

Episcopi'a de la Lugosiu nu se va mai cinsti, ca dreptu remuneratiune pentru cortesiri, — ci se va oferi celui mai demnu.

Congresulu gr. c.-loru se va conchiamá cătu de curundu.

TRÉNC'A si FLÉNC'A.

T. Hi! că nélcosia mai esci soro draga, dóra te duci la vr'unu ospetiu unde-va?

F. Da, me preparu...

T. Ah! dóra ti-ai capetatu vr'unu mire frumoselu si avuta?

F. Inca nu. Dér' . . .

T. Ei, a-poi cum?

F. Me ducu la espusetiunea de fete si fetiori...

T. In muntii Abrudului?

F. Ce nepractica esci . . .

T. A-poi unde déra?

F. La adunarea gen. a Asoc. Trane la Dev'a.

TAND'A si MANO'A.

T. Desbaterea spec. a supra novelei de la leg. electorală déra s'a finitu; pr'in urmare bietii parinti ai patriei a să scape cătu de curendu de muncile grele si de caldur'a cea gróznică? . . .

M. Da, sî-a-poi vomu urmá noi la rondu — asudandu si gemendu de ferbintiel'a novelei grandisoze...

T. Da acea ai auditu, că ministrulu a datu porunca mare, că de a-cuma să nu se mai folosesc neci sigile si neci stéguri romanesci, serbesci s. c.?

M. Nu se poate! D'-apoi că dóra adi traïmu intr'o tiéra constitutiunala si-a-poi . . .

T. Chiaru pentru acea.

M. Esplica-te.

T. Lucru tare naturalu. Iscusitulu ministru are totu dreptulu, că acusi vomu folosi éra *numai nemiesci* adeca swarz-gelb, deci pe atunci să fimu preparati.

T. Asté déra Ivacicoviciu éra s'a facentu serbu?

M. Trénca, flénc'a, dér' candu a fost elu romanu? . . .

T. Unde, unde, cu asté graba mare, frate Mando, — si de ce asté facia misteriosa?

M. Am solia secreta . . .

T. Ah! Asté déra totusi e dreptu, că la adunarea generala tienenda la Dev'a, daco-rom . . .

M. Psi! Nefericitule, nu cum-va să te audfa cei de la Albina, c'a-poi éra *ne-oru dă de golu*. . . .

T. Nu te pricepu. . . .

M. O! siuchiatule! d'apoi n'ai cetitu, că ei au descoperit, c'atunci si-a-colo se va eroi map'a Dacoromaniei, adeca vomu conspira contra intregitatii statului ostr-ungurescu, deci . . .

T. Ba cetitu, cetitu . . .

M. Asté déra fii linischtu, că eu nu me ducu a-colo pentru acea ce tocă A-, ci numai ca să corteșesc nitielu si eu . . . deci la revedere in Dev'a!